

Forteiland Pampus

Het 'Fort in de Zuiderzee aan het Pampus' werd eind 19de eeuw gebouwd als onderdeel van de Stelling van Amsterdam: een kring van 42 vestingwerken rond de hoofdstad.

Na de Frans-Duitse oorlog (1870) bestond de angst dat de Duitse marine via de Zuiderzee naar Amsterdam zou opstomen. Pampus moest de monding van het IJ beschermen. Het fort werd gebouwd op de bestaande ondiepte Pampus, die de haven van Amsterdam al in de tijd van de Oost-Indiëvaarders minder goed bereikbaar maakte.

Vaak werden de volgeladen schepen met zogeheten scheepskamelen over de ondiepte getild. zolang ze nog niet aan de beurt waren, lagen ze 'voor Pampus'. Voordat de bouw begon, werden maar liefst vierduizend heipalen van 11 meter lengte de grond in geslagen. Pampus was en is nog steeds een indrukwekkend fort. Er stonden vier reusachtige Krupp-kanonnen en het bood plaats aan meer dan tweehonderd militairen. De eerste keer dat er een regiment soldaten op het forteiland gelegerd werd, was tijdens de Eerste Wereldoorlog. Het was meteen ook de laatste keer en er werd geen schot gelost.

